

UZUPEŁNIENIE WNIOSKU W SPRAWIE K 29/23

W uzupełnieniu wniosku grupy posłów z 11 grudnia 2023 r., który zainicjował postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym pod sygnaturą K 29/23, jako uprawniony reprezentant Wnioskodawcy, wnoszę o zbadanie w ramach wszczętego postępowania zgodności:

art. 459 pkt 1–3 i art. 461 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, 1488, 2280 i 2436 oraz z 2023 r. poz. 739, 825 i 1705, dalej jako: „KSH”) w zakresie, w jakim umożliwia likwidację i rozwiązanie spółek kapitałowych stanowiących jednostki publicznej radiofonii i telewizji
– z art. 2, art. 6 ust. 1, art. 7 oraz art. 213 ust. 1 w zw. z art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji RP.

UZASADNIENIE

Przyczyną złożenia niniejszego pisma jest obawa wnioskodawców, iż w przypadku uchylecia normy prawnej wskazanej w pkt 1 *petitum* wniosku grupy posłów z dnia 11 grudnia 2023 r. wskutek wyroku Trybunału Konstytucyjnego, zachodzi ryzyko kwestionowania dopuszczalności wznowienia postępowania na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji RP ze względu na oparcie potencjalnego orzeczenia sądowego o rozwiązaniu spółki „Telewizja Polska Spółka Akcyjna”, terenowych oddziałów spółki „Telewizja Polska Spółka Akcyjna” czy spółki „Polskie Radio Spółka Akcyjna” wyłącznie o przepisy KSH, a nie art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

I. Przedmiot kontroli

Wskazany przedmiot kontroli jest **normą bliźniaczą do normy** wskazanej w pkt 1 *petitum* wniosku grupy posłów z dnia 11 grudnia 2023 r., ponieważ uprawnia on akcjonariuszy działających jako Walne Zgromadzenie spółki (tj. Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego jako wykonującego uprawnienia z akcji Skarbu Państwa) do podjęcia uchwały o rozwiązaniu i postawieniu w stan likwidacji spółek stanowiących jednostki publicznej radiofonii i telewizji. **Wykładnia rzeczzonego przedmiotu kontroli pozostaje *meriti* tożsama z wykładnią normy przedstawionej w pkt III lit. a wniosku z dnia 11 grudnia 2023 r.**

II. Wzorce kontroli

W odniesieniu do wzorców kontroli wskazać należy, że są **one tożsame** w stosunku do wzorców przedstawionych w pkt IV wniosku z dnia 11 grudnia 2023 r. **W związku z tym wszystkie ustalenia wskazane w tym fragmencie wniosku mają pełne zastosowanie do wzorców kontroli wskazanych w niniejszym piśmie.**

III. Uzasadnienie zarzutu niekonstytucyjności

Ponieważ wskazany w niniejszym piśmie przedmiot kontroli, jak wskazano w pkt I niniejszego uzasadnienia, stanowi podstawę do rekonstrukcji normy merytorycznie bliźniaczej do normy będącej przedmiotem kontroli wskazanym w pkt 1 wniosku z dnia 11 grudnia 2023 r., **uprzejmię wskazuję, że uzasadnienie zarzutu niekonstytucyjności w odniesieniu do przedmiotu kontroli wskazanego w niniejszym piśmie jest tożsame do uzasadnienia zarzutów przedstawionego w pkt VI lit. a wniosku z dnia 11 grudnia 2023 r.**

IV. Skutki stwierdzenia niekonstytucyjności przedmiotu kontroli

Wskazać należy, że w przypadku stwierdzenia przez Trybunał Konstytucyjny niekonstytucyjności wskazanego w *petitum* przedmiotu kontroli będzie miało skutki dwojakiego rodzaju. Po pierwsze, co oczywiste, wystąpi skutek bezpośredni, o którym mowa w art. 190 ust. 3 Konstytucji, tj. derogacja niekonstytucyjnej normy, a więc normy pozwalającej na rozwiązanie spółek stanowiących jednostki telewizji i radiofonii publicznej, rekonstruowanej w oparciu o wskazane w *petitum* przepisy KSH.

Po drugie, wyrok Trybunału będzie miał skutek pośredni wynikający z art. 190 ust. 4 Konstytucji, tj. uprawniać będzie do wznowienia wszelkich postępowań, w których niekonstytucyjna norma (tj. art. 459 pkt 1–3 i art. 461 § 1 KSH stosowane wobec spółek telewizji i radiofonii publicznej) stanowiła podstawę rozstrzygnięcia, np. postępowań rejestrowych. Jak słusznie wskazuje się w doktrynie „*art. 190 ust. 4 Konstytucji RP znajduje zastosowanie, gdy TK stwierdzi hierarchiczną niezgodność norm, bez względu na redakcyjną formułę sentencji (wyrok prosty, zakresowy, interpretacyjny), jak również bez względu na przyczynę niekonstytucyjności*”¹. Nie ma przy tym znaczenia, czy postępowanie zostało zainicjowane skargą konstytucyjną czy w ramach innego trybu². Zgodnie z orzecznictwem Trybunału prawo wznowienia postępowania wskutek wyroku Trybunału wyraża konstytucyjne prawo podmiotowe i nie może być ograniczane w żaden inny sposób niż drogą ustawową z zachowaniem wymogów wynikających z art. 31 ust. 3 Konstytucji³.

¹ A. Mączyński, J. Podkowiak, *uwagi do art. 190*, w: red. M. Safjan, L. Bosek, *Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87-243*, Warszawa 2016, Legalis, Nb. 166.

² Tamże, Nb. 171.

³ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 listopada 2009 r., SK 36/07, OTK-A 2009, Nr 10, poz. 151.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w petitum niniejszego wniosku.

Załączniki:

1. Cztery odpisy pisma z załącznikami.